

El domador de somnis

ALBERTO TORRES BLANDINA

Il·lustracions de Jordi Sempere

El domador de somnis

ALBERTO TORRES BLANDINA

El domador de somnis

Il·lustracions de Jordi Sempere

edebé

© Text: Alberto Torres Blandina, 2024
© Il·lustracions: Jordi Sempere, 2024

© Ed. Cat.: Edebé, 2024
Passeig Sant Joan Bosco, 62
08017 Barcelona
www.edebe.com

Directora de Publicacions: Reina Duarte
Editora: Elisenda Vergés-Bo
Disseny de la col·lecció: Book & Look

1a edició, febrer 2024

ISBN: 978-84-683-7016-3
Dipòsit legal: B. 18626-2023
Imprès a Espanya
Printed in Spain

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 917 021 970 / 932 720 445).

A la meva neboda Alejandra.

1

Un començament una mica rotllo

Aquesta història podria començar amb una clatellada. La clatellada que li va clavar en Quique, el Bèstia, a en Maties i que va ressonar per tot el passadís. Una clatellada tan gran que es va sentir fins al pati de l'escola i va aturar totes les diversions:

- Un noiet que entrenava a futbol es va despistar i, en comptes de xutar la pilota, va clavar un cop de peu enlaire i va caure de cul.

-
- Les boletes es van moure de les seves posicions i van donar avantatge a qui anava l'últim.
 - Una nena que jugava a fet i amagar va sortir cridant com una boja de la paperera on estava amagada, segura que hi havia hagut un terratrèmol.

També podria començar amb un petó. El petó que va fer la Carla, la nena més guapa de la classe, a en Maties i que tenia gust de pintallavis de maduixa. Un petó que va parar tot l'univers:

- La Terra va deixar de girar al voltant del Sol.
- El temps es va aturar.
- Els violins van començar a sonar.

Bé..., aquells estranys successos tan

sols els va sentir en Maties. I és que l'amor fa que la gent percebi coses ben estranyes. Tant se val que tinguis vuitanta anys, trenta o nou, com ell. L'amor és una cosa molt estranya.

Podria començar també amb en Maties a cavall d'un *Tyrannosaurus rex* i cavalcant-lo com si fos un vaquer de la prehistòria. O amb en Maties assegut tranquil·lament en un cràter de la Lluna mirant les estrelles amb la Carla i imaginant-se constel·lacions divertides.

O millor encara, amb en Maties volant pel cel com un superheroi.

Però no ens precipitem. Aquestes coses passaran quan toqui. Ara val més que comenci pel principi. Encara que el principi serà un rotllo:

*Vet aquí una vegada un nen que es deia
Maties que estudiava per a un examen...*

(Ja us he avisat que el principi era una mica llauna; però, tranquils, que molt aviat la història es posarà interessant.)